Р Е Ш Е Н И Е
№ 39868

гр. София, 14.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7318** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ралица Рачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от В. М. Н., ЕГН [ЕГН], чрез адв. П.-М. М. Б. срещу Решение № 1355 от 18.04.2026 г., постановено по НАХД № 197 по описа за 2026 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 5 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-016473 от 07.10.2025 г., издадено от Началник сектор в Отдел Пътна полиция при СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл. 178ж, ал. 1, предложение първо от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния и процесуалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК). Жалбоподателят счита, че в случая е останало неясно мястото на извършване на нарушението, което е довело до нарушение на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН и е било от значение за определяне на местната компетентност на наказващите органи. Изтъква, че ако нарушението е извършено на два километра след отбивката на Нови хан, то местната компетентност би следвало да е различна, тъй като въпросната територия попада в териториалния обхват на друга дирекция, като тези доводи са били наведени пред първоинстанционния съд, но не са обсъдени в мотивите на оспореното решение. Твърди,

че след като съдът не е изложил фактически и правни изводи по наведените с жалбата доводи, опорочава съдебното решение и е основание за неговата отмяна. Позовава се на чл. 339, ал.2 от НПК, във връзка с чл.84 от ЗАНН. Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение и на потвърденото с него НП. В условията на евентуалност моли делото да бъде върнато на районния съд за новото му разглеждане от друг съдебен състав.
В съдебно заседание касаторът - В. М. Н. не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от процесуалния представител на касационния жалбоподател, с която се иска от съда да отмени решението на СРС и да се произнесе по съществото, като отмени оспореното НП. Претендира сторени разноски за адвокатско възнаграждение.
Ответникът – Началник сектор в Отдел Пътна полиция при СДВР, не се представлява в открито съдебно заседание. Представя писмени бележки, подадени чрез адв. К., с които моли съда да потвърди оспореното решение.
Представителят на Софийска градска прокуратура моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.
Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:
Касационната жалба е подадени в установения с чл. 211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество е неоснователна.
От фактическа страна районният съд е установил следното:
На 16.06.2025 г. около 08:41 часа, в Столична Община, по автомагистрала Т.(Автомагистрала № А-1), с посока на движение от [населено място] към [населено място], между 4 км и 3 км, В. М. Н. управлявал лек автомобил марка/модел „Б. 530 Д ХДРАЙВ“ с рег. номер С., като навлязъл и се движел в лентата за аварийно спиране, без основателна причина - без повреда на пътното превозно средство и без здравословни проблеми на водача и пътниците в превозното средство. Движението на автомобила било непосредствено възприето от свидетеля С. В. Д., както и от К. Б. Т. на длъжност „младши автоконтрольор“ в ОПП при СДВР , които спрял за проверка автомобила на Н. и въз основа на така установеното му съставил Акт за установяване на административно нарушение серия GA № 4133305/16.06.2025 г., в който посочил, че с описаното поведение жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 58, т. 3, предложение първо от ЗДвП. АУАН е предявен и връчен на жалбоподателя още същия ден, като е подписан без възражения. В срока по чл. 44 от ЗАНН жалбоподателят също не подал писмени възражения против съставения му АУАН. Въз основа на АУАН серия GA № 4133305/16.06.2025 г., било издадено и процесното наказателно постановление, с което на жалбоподателя били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл. 178ж, ал. 1, предложение първо от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП.
За да потвърди НП, от правна страна районният съд е приел, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, представляващи самостоятелно основание за отмяна на наложеното наказание. Съдът е приел, че вмененото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорност на касатора. Изложени са мотиви за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.
Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно

наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.
Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.
Настоящата съдебна инстанция счита, че фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и гласни доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно-релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. Противно на твърденията на касатора, в решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.
Неоснователни са наведените в касационна жалбата доводи досежно неустановеността на мястото на извършване на нарушението. От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин местоположението на участъка, в който е извършено и установено процесното административно нарушение, а именно между 4-ти и 3-ти километър на АМ „Т.“, в посока [населено място]. Посоченият участък е непосредствено при навлизането в [населено място] и попада в териториалния обхват, обслужван от органите на СДВР.
Не се споделя и твърдението в касационната жалба, че е налице противоречие между свидетелските показания относно мястото на извършеното нарушение. В случая свидетелят Т. е посочил, че отбивката за [населено място] е на 6 км, а нарушението е извършено два-три километра след това, което с оглед посоката на движение на процесното ППС, която е към [населено място], потвърждава посоченото в оспореното НП, че мястото на извършеното нарушение е между 4-ти и 3-ти километър на АМ „Т.“, който участък се намира в района на Столична община. Ето защо обстоятелството, че нарушението е установено именно между 4-ти и 3-ти километър на АМ „Т.“, в посока [населено място], обосновава извода, че НП правилно е издадено от компетентен административнонаказващ орган при СДВР. Не е налице твърдяната липса на териториална компетентност, която да представлява основание за отмяна на наказателното постановление. Районният съд изрично е извел правни изводи досежно компетентността на органите, издали НП.
Неоснователни са и доводите за непълно изясняване на фактическата обстановка и за допуснати съществени процесуални нарушения. От материалите по делото се установява, че съдът е предприел необходимите процесуални действия за пълното, всестранно и обективно изясняване на релевантните факти. Към доказателствения материал е приобщена административнонаказателната преписка, съдържаща относимите писмени доказателства, като наред с това съдът е събрал и гласни доказателствени средства посредством разпитаните в хода на производството свидетели - К. Б. Т. и С. В. Д..
Не се установяват и съществени нарушения на процесуалните правила. За да обуслови отмяната на наказателното постановление, процесуалното нарушение следва да е от такова естество, че да е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице или до невъзможност да бъдат установени по надлежния ред съставомерните факти. В случая подобни последици не се констатират. Напротив, събраните писмени и гласни доказателства са позволили на съда да извърши собствена проверка на фактическите констатации на административнонаказващия орган. Споделят се изводите на районния съд, че оспореното НП е издадено при изяснена фактическа обстановка и доказано авторство на деянието, което обосновава и наложените с него на жалбоподателя административни наказания.
В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални

нарушения, водещи до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Административнонаказателното производство е проведено законосъобразно, при съобразяване с изискванията на ЗАНН. Описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена, нарушената материалноправна норма е посочена точно, нарушението е словесно правилно индивидуализирано и отговаря на установената фактическа обстановка, както в АУАН, така и в наказателното постановление. АУАН и наказателното постановление съдържат всички задължителни реквизити. Фактическото описание на нарушението отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В тях ясно и точно са конкретизирани обстоятелствата, относими към всички признаци от обективната страна на санкционните състави на чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП.

В разпоредбата на чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 ЗДвП е посочено, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца и глоба 1000 лв. водач, който се движи в лентата за принудително спиране по автомагистрала, без да са налице изключенията по чл. 58, т. 3 (в приложимата редакция), а именно: при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. По делото не се твърди, а и не са представени доказателства за повреда в автомобила или здравословни проблеми у водача и/или пътниците, за да се изключи отговорността на водача за извършеното нарушение.

В приложимата редакция движението в лентата за принудително спиране, без да е налице повреда на пътното превозно средство или здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство, несъмнено съставлява нарушение на материалното правило за поведение, установено в чл. 58, т. 3 от ЗДвП. Предвидената забрана е абсолютна, доколкото нейното нарушаване, без съмнение излага на сериозен риск живота и здравето на всички участници в движението по автомагистралата. На това основание, законодателят в приложимата редакция, е допуснал само две хипотези, при които е възможно движение или спиране в лентата за принудително спиране.

След като В. М. Н. се е движил в лентата за принудително спиране на автомагистралата без да е налице някоя от причините, изключващи административнонаказателната отговорност, безспорно е реализирал състава на предвиденото в чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП административно нарушение, за което правилно и законосъобразно са му наложени предвидените в закона административни наказания по вид и размер, които не подлежат на редукция.

По делото не са налице обстоятелства, които да обосноват приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. Наказващият орган е приложил редакцията на чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, доп. - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., при която водачът се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство от три месеца и глоба 1000,00 лева /511,29 евро/. В конкретния случай наложеното наказание е изцяло съобразено с посочената разпоредба, която предвижда санкция в твърд размер.

При този изход на спора в полза на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, но такива не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани по делото да приключване на устните състезания.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1355 от 18.04.2026 г., постановено по НАХД № 197 по описа за 2026 г. на Софийски районен съд, 5-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: